

เรื่องของการตี...ย้อ...แก๊งง

คุณพ่อที่สับสน

เวลาจะให้ลูกกิน ผมก็ไม่ให้ง่าย ๆ พบว่าลูกจะไม่พอใจ วิ่งพุ่งลงไปนอนภายใน 5 วินาทีเลยครับ ผมตามไปตี้อ ก็ร้องต่อ อยากถามว่าผมเข้าไปเล่นตี้อกับลูกไม่ถูกเวลาหรือเปล่าครับ เราต้องเล่นกับลูกตอนที่ลูกอารมณ์ดีใช้หรือเปล่า เพราะเวลาอารมณ์ดีตี้อได้ 5 นาทีครับ

ผมมีโอกาสได้พบกับผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ (ฝึกที่เดียวกัน) ต่างคนก็บอกว่าลูกของเขาดูโทรทัศน์เป็นปีเลยก่อนพบว่าเป็นเด็กพิเศษ เหมือนกับลูกของผมเลย เด็กที่ดูโทรทัศน์เป็นปีเขาจะเป็นเด็กพิเศษหรือเปล่าครับ เพราะถ้าเป็นสาเหตุเพราะโทรทัศน์ ผมจะได้เตือนคนอื่นให้ระวังเรื่องการเลี้ยงเด็กกับโทรทัศน์

เวลาผมเห็นเด็กที่ฝึกแบบ srs ว่าเขามีความสามารถมากกว่าลูกของผม เช่น ออกเสียง ก-ฮ ได้ รู้จักสัตว์ต่างๆ หัวใจของผมตั้งหายไปเลย ทั้ง ๆ ที่พยายามคิดว่าลูกของเราต้องพัฒนาการด้านจิตใจก่อน แต่ก็อดนึกน้อยใจไม่ได้ ที่เราไม่ได้พาลูกไปฝึกแบบเข้มข้นซึ่งเขาแนะนำให้ไปกัน อยากได้อะไรอื่น ๆ มาเพิ่มความแข็งแรงของหัวใจหน่อยครับ ขอขอบคุณครับ

กิ้งแก้ว

ขอแนะนำให้อ่านหนังสือและเข้าร่วมอบรมก่อนคะ เรื่องอื่น ๆ ยังตอบให้ไม่ได้คะ จนกว่าคุณพ่อจะลงมือศึกษา และมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับพัฒนาเด็กก่อน เมื่อมีทัศนคติที่ดีแล้ว ดิฉันจะช่วยแก้ไขเทคนิคให้คะ

น็อต

อย่างที่หมอกิ้งแก้วบอกครับ อ่านหนังสือดู แล้วทำความเข้าใจสักนิดก่อน จะได้เห็นแนวทางและรู้ว่าเราจะใช้ฟลอร์ไทม์เพื่ออะไรครับ

ส่วนการตี้อกับลูกเรื่องกิน ลูกผมก็ตี้อไม่ได้ครับ เค้าจะตัดตัวเองไปเลย ตี้อไม่ได้เลย ถ้าเอาเรื่องกินมาตี้อ เค้าจะไม่เล่นด้วยเลยครับ ผมเลยไม่เอาเรื่องกินมาตี้อกับเค้าครับ ผมจะรอให้เค้าโตกว่านี้อีกนิด ถึงจะตี้อเรื่องกินกับเค้าครับ

เรื่องการให้ลูกดูทีวี วีซีดี มีผลช่วยทำให้ความเป็นออทิสติกเด่นชัดมากขึ้นครับ ผมก็ให้ลูกดูวีซีดีตั้งแต่
เล็กๆ จนถึงขวบครึ่งเลย (เสียใจมากๆ) ถ้ารู้มาก่อน จะไม่ได้เค้าดูเลย

ผมไม่รู้ว่าการฝึกแบบ srs คืออะไร แต่ถ้าเป็นการฝึกด้วยวิธีการบังคับ ผมพาลูกไปลองมาแล้ว และจะไม่
พาลูกไปโดนบังคับอีกเด็ดขาดครับ

พ่อลูกสอง

เวลาผมเล่นกับลูกแล้วยื้อให้ขนม แกล้งให้ช้าบ้าง ลูกจะรีบคว้าขนมให้ได้ เมื่อได้แล้วจะรีบทานอย่างเร็ว
มากกลัวพ่อจะแย่งกลับไป ผมสงสัยการกระทำยื้ออย่างนี้ถูกไหมครับ และควรจะปรับวิธีการยื้ออย่างไร
บ้างครับ

กึ่งแก้ว

วัตถุประสงค์ของการยื้อ คือการดึงให้มีช่วงเวลาที่ลูกคิดแก้ปัญหา ว่าอย่างไรจึงจะได้ขนมจากพ่อ ลองดึง
ดูซิว่าจะได้ไหม ลองผลักรูซิว่าจะได้ไหม จะตะโกนตีไหม จะกระแทกเท้าได้ไหม เรายังไม่เน้นมารยาท
เราต้องการเปลี่ยนลูกจาก ออยากได้ปั๊บ คว้าปั๊บ เป็นอยากได้ปั๊บ ประเมินสถานการณ์ คิดหาทางแก้ปัญหา
และทดลองแก้ปัญหาค่ะ

การวัดผล นับเป็นระยะเวลาที่ลูก "ทนยื้อ" หรือจำนวนรอบของการโต้ตอบกลับไปกลับมาด้วยน้ำเสียงสี
หน้าท่าทาง

การปรับความแรงของการยื้อต้องค่อย ๆ หัดค่ะ เอาให้นานมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยลูกยังไม่ “วินแตก”
หรือไม่ “หลบใน” ไปก่อน

แล้วอย่าลืมน้ำเสียงและท่าทีของพ่อแม่ให้เป็นการเล่นสนุก ไม่ใช่แย่งกันเอาเป็นเอาตายนะคะ

อ้อ..คุณพ่อได้เข้าร่วมอบรมหรือยัง ถ้ายัง แนะนำให้สมัครด้วยค่ะ ตัวอย่างจากคลิปวิดีโออาจจะช่วยให้
คุณพ่อมีไอเดียในการตี้อมากขึ้น

หนังสือ

สงสัยว่าหลักการ “แก้มขัดขวางเพื่อให้เขาจดจำ” อันนี้สามารถพูดคำว่า “เอามั้ย” ได้มั้ยคะ คือสับสนกับหลักการ แก้มงง เพื่อเรียกการสื่อสาร นะคะ

เช่น เหตุการณ์ที่เราเสนอของเล่นที่รู้ว่าเขาอยากได้ เพื่อกระตุ้นการยื่นเพื่อจดจำ เราก็ล่อไปล่อมา แล้วปากเราจะพูดว่า เอามั้ย เอามั้ย แต่เขาก็เอามือคว้าแล้ว เท่ากับเป็นการสื่อสารแล้ว แต่เราก็มียังอยากให้นานขึ้น ยังไม่ให้ได้ไปง่ายๆ อย่างนี้จะผิดหลักการไหมคะ หรือว่า การจดจำ เราไม่ควรพูดคำศัพท์ ทำแค่ส่งเสียงเป็นดนตรีแทนคะ ยังไม่เข้าใจว่าการที่ลูกจับมือ (เป็นการสื่อสาร) อยากให้ร้องเพลงอีกรอบ แต่เราจะยื่นยังไงดีคะ ยังทำไม่เป็นคะ ลูกอยากให้ร้องเพลง เราจะยื่นยังไงดีคะ แบบว่าแก้มร้องเพลงอื่นหรือ แก้มทำอย่างอื่นอะไรอย่างนี้เพื่อให้เขาหงุดหงิดใช่ไหม คือเข้าใจว่าต้องแก้มงง แต่ตัวเองงงว่าปกติถ้าลูกสื่อสารแล้ว เราควรจะให้ทันทีใช่ไหมคะ ใครก็ได้ช่วยไขความกระจ่างทีนะคะ

กึ่งแก้ว

ลองอ่านในกระทู้อื่น ๆ เรื่องการถือ มืออยู่หลายกระทู้ เช่น ของพี่น้องเบรนท์ ของคุณน็อต ค่ะ

ย้ำอีกนิดนะคะ ก่อนจะถึงการถือและแก้มงง ต้องทำให้แน่ใจก่อนนะคะว่าเล่นสนุกจนลูกติดใจแล้ว

